

мища и купища самы храна да си търсятъ, дѣто цѣль день пѣпрѣтъ и са мѣчѣтъ да намѣрѣтъ сѣко зрънце загубено. По време на жетва безъ четъ зърна са пилѣѣтъ и са изгубятъ, ала кокошкытѣ гы изброждатъ; изкълваватъ гы и на тѣхъ намѣсто, ѣйца ни нанасятъ. Най-сиромашка вдовица, неможе ли коза или овца да изхрани, безъ друго една кокошка прехранва. А като ѣ снася сѣки день по яйце, то е много нещо за нея.

IV.

Великденскытѣ яйца.

Мѣжду туй изминѣ са лѣто и ѣсень, зима настанѣ. Тя зима бѣше много люта, а най-вѣче въ тази дива страна. Долинскытѣ колибы бѣхѣ цѣлы мѣсецы въ снѣгъ заровены: личахѣ само покрывытѣ имъ и са виждаше само дима надъ коминитѣ имъ. Тѣсната камениста пѣтека, по която са възлѣзваше мѣжду канарытѣ, бѣше засипана, зарыната; воденица не вървеше; отъ студъ телилѣйска бѣше са вкаменилъ потока и бързѣитѣ му бѣхѣ унѣмяли. За туй пѣкъ твърдѣ голѣма радость бѣше кога хванахѣ да са топятъ снѣговетѣ и наближи пролѣтъта.